

Edgar Allan Poe

- Őirler -

Yayın Tarihi:

9.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yasal Uyarı: Bu ekitap, bilgisayarınıza indirip kayıt etmeniz ve ticari olmayan kiŐisel kullanımınız için yayınlanmaktadır. Őiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman Antoloji.Com tarafından yayınlanmıŐtır. Antoloji.Com tüm bölümleriyle, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası'na %100 uygun olarak yayın yapmaktadır.

.....'E

aldırmıyorum, bu dünyada payımın
-DÜNYADAN AZ BİR HİSSEYLE-
aşk yılları olmasına unutulmuş
bir dakikanın nefretinde.
ağlamıyorum terkedilmişler güzelim

BENDEN mutludur diye
ama sen üzülyyorsun diye...
kaderime bir yolcu olan benim!.

Edgar Allan Poe

A Dream Within A Dream

Take this kiss upon the brow
Parting from you now
Thus much let me avow

Edgar Allan Poe

Annabel Lee

Senelerce senelerce evveldi
Bir deniz ülkesinde
Yaşayan bir kız vardı bileceksiniz
İsmi; Annabel Lee
Hiç birşey düşünmezdi seilmekten
Sevmekten başka beni
O çocuk ben çocuk, memleketimiz
O deniz ülkesiydi
Sevdalı değil karasevdalıydık
Ben ve Annabel Lee
Göklerde uçan melekler
Kıskanırlardı bizi
Bir gün işte bu yüzden göze geldi
O deniz ülkesinde
Üşüdü bir rüzgarından bulutun
Güzelim Annabel Lee
Götürdüler el üstünde
Koyup gittiler beni
Mezarı oradadır şimdi
O deniz ülkesinde
Biz daha bahtiyardık meleklerden
Onlar kıskanırdı bizi
Evet !Bu yüzden 'Şahidimdir herkes ve deniz ülkesi'
Bir gece rüzgarından bulutun
Üşüdü gitti Annabel Lee
Sevdadan yana kim olursa olsun
Yaşca başca ileri
Geçemezlerdi bizi
Ne yedi kat göklerdeki melekler
Ne deniz dibi cinleri
Hiç biri ayıramaz beni senden
Güzelim Annabel Lee
Ay gelir ışıır, hayalin erişir
Güzelim Annabel Lee
Orda gecelerim uzanır beklerim
Sevgilim sevgilim hayatım gelinim
O azgın sahildeki
Yattığın yerde seni...

Edgar Allan Poe

Bir Bilmece

'Nadiren buluruz' der Solomon Don Duce,
'En derin sonede yarım bir fikri.
Bütün o gevşek dokulu nesnelere arasından, birden görürüz
Kolayca, bir Napoli bonesinin ardından gördüğümüz gibi-
Döküntünün döküntüsü-Bir Lady onu nasıl giyebilir ki?
Yine de çok ağırdır senin Petrark'çı kumaşından-
Baykuş tüylü bir saçmalık ki en hafif üfleyiş
Kağıda çevirir onu sen yuttururken.'
Ve, gerçekte yeterince haklıdır Güneş.
Sıradan kumaşlar kötü yutturmacalardır
-kısa ömürlü ve geçirgen öylesine-
Ama bu, şimdi-ona güvenebilirsiniz-
Sabit, koyu, ölümsüz, -değeri adların
Yardımla gizlenen içindeki.

Edgar Allan Poe

Bir Düş

Görüntüleri arasında karanlık gecenin
Yitirilmiş sevincin düşünüy kurdum.
Ama kalbimi kırarak beni uyandırdı
Görüntüsü yaşamın ve ışığın.

Ah! Düş olmayan bir şey var mıdır gündüzleyin
Gözlerinde geçmişten gelen bir ışıkla
Çevresine bakan kişi için?

O kutlu düş-o kutlu düş,
Bütün dünya kınarken
Tarlı bir ışık gibi neşelendirdi beni
Yalnız bir ruha yol gösteren.

Ne olmuş geceleyin ve fırtınada
Titriyorsa yükseklerdeki ışık?
Daha berrak bir şey var mıdır
Gündüz parlayan yıldızından, gerçeğin!

Edgar Allan Poe

Bir Düşün İçinde Düş

Alnına konsun bu öpüş
Ve,şimdi senden ayrılırken,
İtiraf edeyim ki
Günlerimi bir düş
Sayarken yanılmıyorsun;
Ama ,Umut gitmişse uzaklara
Bir gece ya da bir gün
Bir görüntüde ya da bir şeyde olmaksızın
Fark eder mi bu yüzden?
Bütün gördüğümüz ve görüdüğümüz
Yalnızca bir düşün içinde bir düş.
Kırılan dalgaların dövdüğü bir kıyının
Haykırışları içinde duruyorum:
Ve altın kum taneleri tutuyorum avucumda
Ne kadar az! Ama nasıl da
Süzülüyorlar parmaklarımın arasından derinlere
Ben ağlarken- ben ağlarken!
Ah Tanrım! Daha sıkı
Tutamaz mıyım onları?
Ah Tanrım! Tekini bile kurtaramaz mıyım acımasız dalgadan?
Bir düşün içinde bir düş mü
Bütün gördüğümüz ve görüdüğümüz?

Edgar Allan Poe

Cennetteki Kişiyeye

Herşeydin, aşkım, benim için
Ruhumun istediği-
Yeşil bir adacık, aşkım, denizde
Bir sunak ve bir çeşme,
Baştanbaşa masal meyveleri ve çiçekleriyle örülmüş,
Ve, bu çiçeklerin hepsi benimdi.
Ah, fazla parlak bir düş uzun sürmek için
Ah, yalnızca kararmak için yükselen
Yıldızlı umut.
Gelecekte bir ses haykırır
'Devam. Devam-' diye
Ama geçmişin (karanlık körfez.) üstünde yatar
Korkuyla dolu ruhum, sessiz ve, devinimsiz.

Çünkü, yazık. Yazık ki söndü
Benim için yaşam ışığı
Artık-artık-artık-
(Böyle bir lisan tutar ancak ağırbaşlı
Denizi kıyıdaki kuşlara karşı)
Çiçek açmayacak gökgürültüsünün sarstığı ağaç,
Ne de vurulmuş kartal süzülecek göklerde.

Ve günlerimin tümü esrimeyle geçer,
Ve geceleyin rüyalarım
Şenin gri gözlerinin ışığı,
Ölümsüz ırmakların kıyısında
Göksel danslar eden adımlarının
Parladığı yerlere ilişkindir.

Edgar Allan Poe

Çanlar

Zamanı say,tempo tut,
Runik bir tempo olsun,
Tintintin sesleri müzik gibi yükselsin
Çanlardan,çanlardan,çanlardan,
Çan...çan...çan...
Çanların çınlayan sesini dinle...
Ö cesur çanlar!
Titreşimleri ne müşiş bir korku masalı anlatıyor!
Ah, çanlar,çanlar!
Korkuları nasıl bir masal anlatıyor...

Edgar Allan Poe

Eldorado

Kuşanmış keyifle,
Yiğit bir şövalye,
Gün ışığında ve gölgede,
Bir şarkı söyleyerek,
Yol almıştı epeyce,
Arayarak Eldorado'yu.

Ama yaşlandı-
Bu korkusuz şövalye
Ve bir gölge düştü yüreğine
Bulamayınca hiçbir yer
Anımsatan Eldorado'yu.

Ve en sonunda
Gücü tükendiğinde,
Rastladı bir gezgin gölgeye-
'Gölge' dedi,
'Nerede olabilir-
Bu Eldorado denilen ülke? '

'Sür atını aydaki
Dağların üzerinden.
Aşağıya gölgeler vadisine,
Korkmadan sür'
Diye yanıtladı gölge, -
'Arıyorsan eğer Eldorado'yu'

Edgar Allan Poe

En Mutlu Gün

En mutlu gün en mutlu saat
Kurumuş körelmiş yüreğimin bildiği,
en büyük umutları gücün ve gururun
Hissettiğim, geçip gitti.

Güç mü dedim? Evet öyle düşünmüştüm
Ama yazık! Çoktan yitip gitti hepsi
Gençliğimin hayalleri-
Ama boşver şimdi.

Ya gurur, ne yapacağım senle şimdi
sakin ol ruhum!
Belki bir diğer baş devralır
Üzerime döktüğün zehri.

En mutlu gün-en mutlu saat
gözlerimin gördüğü göreceği,
En parlak ışıltısı gücün ve gururun
Hissettiğim:
Ama o zaman çektiğim acıyla
Gücün ve gururun umudunu verselerdi,
Yaşamazdım o parlak saati tekrar

Çünkü onun kanatlarındaydı kara alaşım
Ve çırpıtıkça-bir öz dökülüyordu
Öldürmeye yeterli
Onu bilen bir ruhu.

Edgar Allan Poe

Eulalie-Bir Şarkı

Kendi başıma yerleşmişim
Bir keder dünyasına,
Ve durgun sular gibiydi ruhum,
Ta ki güzel ve zarif Eulalie benim
Utangaç gelinim olanaca-
Ta ki sarı saçlı körpe Eulalie benim
Güler yüzlü gelinim olanaca.

Ah, az-daha az parlak
Yıldızları gecenin
O pırıl pırıl gözlerinden
Ve ne buharın bulutsu ışıltısı
İnci rengiyle ve morla Ay-yansımalı,
Yarışabilir mütevazi Eulalie'nin en sıradan saç buklesiyle-
Yarışabilir parlak gözlü Eulalie'nin en özensiz ve
Önemsiz buklesiyle.

Ne Kuşku-ne Acı
Gelir bundan böyle,
Çünkü ruhu verir bana ağlama isteğini,
Ve bütün gün
Işıldar, güçlü ve parlak
Astarte uzayda,
Sevgili Eulalie'sine bakarken anaç gözleri-
Körpe Eulalie'sine bakarken menekşe gözleri.

Edgar Allan Poe

F....s. O....d'e

Sevilmek mi? -öyleyse bırakma yüreğini
Şimdiki yolundan ayrılmaya.
Olduğun herşeyken şimdi,
Olmadığın şey olma.
Böylece kibarlığın, lütfun,
Aşkın güzelliğın, sonsuz bir
Övgü konusu olacak yeryüzünde,
ve aşk-basit bir görev.

Edgar Allan Poe

Gelin Baladı

Yüzük parmağımda,
Ve alnımda gelin çelengi;
Muhteşem mücevherler ve satenşer
Hepsi emrinde,
Ve ben mutluyum şimdi.

Ve Lordum ki beni çok sever;
Ama andını ilk kez içtiğinde,
Hissetim göğsümün kabardığını-
Çünkü bir ölüm çanı gibi öttü sözler
Ve ses onunkiymiş gibi geldi.
Savaşta düşmüştü o kuytu ağaçlıkta
Ve mutludur şimdi.

Ama konuşup bana güvence verdi,
Ve solgun alnımı öptü,
Derken bir hayal hali geldi üzerime,
Ve kilise avlusuna taşıdı beni,
Ve ona dedim ki iç çekerek
(merhum D'Elormie sanıp onu)
'Oh, mutluyum şimdi'.

Ve böylece söylendi bu sözler,
Ve bu evlilik andı;
Ve, inancım yıkılsa da,
Ve, kırılma da kalbim,
Delil olarak burada yüzük
Ki mutluyum şimdi,
Bak, mutluluğumu kanıtlayan
Şu altından simgeye.

Tanrım, uyanabilseydim keşke.
Çünkü bilmeden düş görüyorum nasıl olduğunu,
Ve fena sarsılıyor ruhum
Atılmasın diye yanlış bir adım, -
O unutulmuş ölü
Mutlu olmayabilir belki diye

Edgar Allan Poe

Göl:.....'ye

Bu yabancı dünyada bir köşe vardı.
Genliğimizin baharında gittiğim,
Kara kayalarla sarılmış ve
Yüksek çamların kuleleriyle çevrilmiş-
Öylesine güzeldi ki yalnızlığı
Vahşi bir gölün, onu daha az sevemzdim.

Ama kara kefenini serdiğin gece üzerine
Herşeye serdiğin gibi,
Ve gizemli rüzgar
Ahenkle mırıldanarak gittiğinde,
O zaman- aho zaman- uyanırdım.
İssiz göl dehşetine.

Ama korku değildi
İnsanı titreten bir zevkti bu dehşet-
Öyle bir duygu ki ne madenler, mücevherler
Ne de- hatta senin aşkın
Kandırabilirdi anlatmaya beni
O zehirli dalgadaydı ölüm
Bir mezarlık çukurumda-
Yalnız imgelemi böyle teselli bulan,
Kimsesiz ruhu bu karnlık gölden
Bir Adeb yaratan, O'nun için

Edgar Allan Poe

Helen'e

Helen, senin adın
Eskinin Nicean yelkenlileri gibidir, benim için
Usluca, kokulu denizin üzerinden
O yol yorgunu gezgini taşır
Kıyısına kendi memleketinin

Gezmeyi özler yapayalnız denizlerin üstünde
Yunanlı yüzün, sümbül saçların
Senin havaların getirmişti beni eve
Yunanistanın görkemine ve
Roma yüceliğine.

İşte, oradaki pırıltılı pencere nişinde
Nasıl da bir heykel gibi, görürüm dinlediği
Ah, Psyche, kutlu topraklar olan bölgelerden
Akik lamba elinde.

Edgar Allan Poe

İlahi

Sabahleyin-öğlenleyin-akşam karanlığında-
Benim ilahimi duyarsın, Maria.
Kederde ve sevinçte, iyide ve kötude,
Tanrının anası benimle ol.
Saatler pırıltıyla uçtuğunda,
Ve tek bir bulur karartmadığında göğü,
Aylak olmasın diye ruhum,
Lütfun götürürdü onu sana ve seninkine;
Şimdi, fırtınaları kaderin
Geçmişimi ve günümü karartınca,
Bırak ışısın geleceğim
Senin ve senin olanın tatlı ümidiyle

Edgar Allan Poe

İsimsiz

Sevilmek mi?-öyleyse bırakma yüreğini
Şimdiki yolundan ayrılmaya.
Olduğun herşeyken şimdi,
Olmadığın şey olma.
Böylece kibarlığın, lütfun,
Aşkın güzelliğın,
sonsuz bir övgü konusu olacak yeryüzünde,
ve aşk-basit bir görev.

Edgar Allan Poe

Kuzgun

Bir zamanlar kasvetli bir geceyarısı, unutulmuş eski bilgilerin
Tuhaf ve antika ciltleri üzerine düşünüyordum,
Yorgun ve sıkıntılı-
Uyumak üzereydim, neredeyse başım düşüyordu ki,
Bir tıkırtı geldi birden, sanki kibarca
Oda kapımı çalan-çalan birisi gibi.
'Odamın kapısını tıklatan' diye söylendim 'bir konuk-
Başka bir şey değil, yalnızca bu.'

Ah, iyice anımsıyorum ki o hazin Aralıktı;
Ve zemine vuruyordu sönen her bir közün yansıması.
Sabahı istiyordum şevkle; -Boş yere
Aramıştım

Ödünç bir avuntuyu kederden-
Yitik Lenore'un kederinden-
O eşsiz ve pırıl pırıl kızın, meleklerin Lenore
Diye andığı-
Buralarda, anılmayacak artık adı.

Ve mor perdelerin belirsiz, hüzünlü, ipeksi
Hışırtısı
Önceden hiç duyulmamış tuhaf kokularla dolduruyor-
Tir tir titretiyordu beni:
Öyle ki: çarpıntımı bastırmak için tekrarladım.
'Oda kapımdan girme izni isteyen bir konuk
bu-
Oda kapımdan girme izni isteyen
Geç bir konuk:

Başka bir şey değil, budur bu.'
O sıra cesaretimi toplayıp: daha fazla
Oyalanmadan,
'Sir' dedim, 'ya da Madam, affınızı dilerim
Ama
Gerçek şu ki dalıyordum ve siz öylesine yumuşak
Bir tıkırtıyla geldiniz,
Ve öylesine hafifçe tıklattınız-tıklattınız
Oda kapımı ki,
Duyduğumdan pek emin değilim sizi'-diyerek kapıyı
Açtım burda; -
Karanlıktan başka bir şey yoktu orda.

Orda durdum, korku ve merakla karanlığın içine
Baktım uzun süre,
Kuşkuyla, kurarak hiçbir ölümlünün cüret edemediği
Hayalleri;
Ama sükunet bozulmadı ve sessizlik bir ipucu
Vermedi,
Ve fısıltıyla söylenen tek sözdü orda
'Lenore? '
Buydu fısıldadığım, mırıltılı bir yankıyla geri gelen
O söz 'lenore'
Başka bir şey değil, yalnızca bu.

Odama dönerken alev alev yanarak
Ruhum
Aynı tıkırtıyı işittim yine ilkinden biraz daha
Kuvvetlice.
'Kesinlikle' dedim, 'kesinlikle bir şey var penceremin
Kafesinde;
Öyleyse neymiş bakalım ve bu esrarı
Çözelim; -
Rüzgardır, başka bir şey değil bu.'

Açıverince kepengi, eski devirden kalma
Azametli bir kuzgun
Kanat çırpıp sallanarak adım attı
İçeriye;
Ne bir selam verdi ne bir an durdu ya da
Oturdu;
Ama bir Lady'nin ya da Lord'un edasıyla
Tünedi kapımın üstüne-
Oda kapımın üstünde bir Pallas büstüne konu-
Konup oturdu hepsi bu.

Derken ciddi ve haşin suratıyla bu abanoz kuş,
Kaderimi gülümsemeye dönüştürdü,
'Sorgucun kırılmışsa da hiç kuşkusuz' dedim
Korkak değilsin sen,
Gecenin kıyısından gelen
Suratsız ve yaşlı kuzgun-
Gecenin Plutonian kıyısındaki saygı değer adın nedir,
Söyle bana.'
Kuzgun dedi ki 'birdahaasla.'

Çok şaşırımtım bu çirkin kuşun konuştuğunu duyup
Böylesine açıkça,
Pek alakalı olmasa-yanıtı pek anlamlı olmasa da;
Çünkü kabul etmeliyiz ki yaşayan kimse henüz
Mazhar olmadı oda kapısının üstünde bir
Kuş-
Kuş ya da hayvan görmeye oda kapısının üstündeki
Büstte,
Bir isimle 'birdahaasla' diye.

Ama kuzgun, sessiz büstün üstünde tek başına
Yalnızca bu sözü söyledi, sanki bu bir tek sözle
İçini dökmüş gibi.
Sonra başka birşey söylemedi- ne de bir tüyünü
Oynattı-
Ben mırıldanana dek, 'önceden uçtu diğer
Dostları-
Sabahleyin beni terk edecek, umutlarımın
Önceden uçup gittiği gibi.'
O zaman

Edgar Allan Poe

Liman Kırntıları

Bahamalı martılar beni çağırđı,
bir ikinci bahar gecesi
Yalan söyledim,
yırtık blucinli tayfalara,
Seni sevmediđimi söyledim.
Oysa rıhtımlar
en şarkılı dalgalarla yıkanıyordu,
Midye kabuklarında sakladım gözyaşlarımı;
Hastaydım,
kırık kötümser bir öksürük yapışmıştı boğazıma
Seni unutmak gerekiyordu.....
* * *

Bahamalı martılar beni çağırđı,
bir ikinci bahar gecesi,
İskele fenerlerinin altında oturup
seni bekledim sevgilim
Ellerim ıslaktı,gözlerim ıslaktı
Gelip caydırabilirdin beni gitmekten
Oturup sigara içer,anlaşabilirdik..
Sana tapacağım yalan değildi
benim olursan
Seni seviyordum,seni istiyordum.....
* * *

Bahamalı martılar beni çağırđı,
bir ikinci bahar gecesi
Filler gibi içtim liman meyhanelerinde;
seni unutmak için içtim..
Senin sokağında geceler yıldızsızdı,
senin sokağında gece yağmur yağıyordu
Ben zayıftım,çabuk ıslanıyordum
Bana sevmek yaramıyordu,
ben sevilemiyordum...
Bahamalı martılar beni çağırđı,
bir ikinci bahar gecesi
Sana bırakacağım bu kentin
üç semtinde üç damla gözyaşı döktüm,
Birincisi seni ilk gördüğüm yerdi,
ikincisi seni ilk öptüğüm yerdi
Üçüncüsü..... söylemeye dilim varmıyor,
üçüncüsü bana git dediđin yerdi
İşte bu mısraları orda karalıyorum;
işte demir aldı şilebimiz,
Gidiyor,gidiyor,gidiyorum.....

Edgar Allan Poe

M.L.S.....'ye

Varlığını sabah diye selamlayanlardan-
Yokluğunu gece sayanlardan-
Yüksek göklerde kutsal ateşi gölgeleyen-
Ağlayarak ümit için her saat seni kutsayanlardan-
Yaşam için-ah. Hepsinin üstünde,
Derinlere gömülü inancın Gerçeklik
Erdem ve İnsanlıkta canlanması için-
Ümitsizliğin menfur yatağında ölmeye yatanlardan,
Birden yükselir, senin mırıldandığın sözler üzre,
'Işık olsun'
Mırıldandığın sözlerin, gözlerinin-
Seraphlara özgü bakışıyla gerçekleşen-
Sana en çok borçlu olanlardan-şükranı
Tapınmaya benzeyen-ah, anımsa
En doğrusunu-adanmış olanı en çok tutkuyla,
Ve düşün ki bu güçsüz dizeleri o yazdı-
O yazdı, yazarken ürperip düşünerek
Bir olduğunu ruhunun bir meleğinkiyle

Edgar Allan Poe

Şarkı

Gelin olduğun gün gördüm seni-
Aevli bir pembelik yüzüne indiğinde
Mutlulukla sarılmıştın, öyleyken
Tümden aşka kesilmişti dünya önünde.

Ve senin gözlerinde tutuşan ışık
(artık her ne idiyse)
Güzellik diye gördüğüydü
Sızlayan gözlerimin yeryüzünde.

O pembelik, kızlık utancı belki-
Geçip gider öyleyse-
Ama hala harlı bir ateş, öyleyken
Tutuşturdu, yazık, o adamın göğsünde.

O, gelin olduğun gün seni gören
Hani şu derin pembelik yüzüne çöktüğünde
Mutlulukla sarılmıştın, öyleyken
Tümden aşka kesilmişti dünya önünde.

Edgar Allan Poe

The Raven

Once upon a midnight dreary, while I pondered, weak and weary,
Over many a quaint and curious volume of forgotten lore,
While I nodded, nearly napping, suddenly there came a tapping,

As of some one gently rapping, rapping at my chamber door.

"Tis some visitor, ' I muttered, 'tapping at my chamber door-
Only this, and nothing more.'

Ah, distinctly I remember it was in the bleak December,
And each separate dying ember wrought its ghost upon the floor.
Eagerly I wished the morrow; - vainly I had sought to borrow

From my books surcease of sorrow- sorrow for the lost Lenore-
For the rare and radiant maiden whom the angels name Lenore-
Nameless here for evermore.
And the silken sad uncertain rustling of each purple curtain
Thrilled me- filled me with fantastic terrors never felt before;

So that now, to still the beating of my heart, I stood repeating,
"Tis some visitor entreating entrance at my chamber door-
Some late visitor entreating entrance at my chamber door; -
This it is, and nothing more.'

Presently my soul grew stronger; hesitating then no longer,
'Sir, ' said I, 'or Madam, truly your forgiveness I implore;
But the fact is I was napping, and so gently you came rapping,

And so faintly you came tapping, tapping at my chamber door,
That I scarce was sure I heard you'- here I opened wide the door; -
Darkness there, and nothing more.
Deep into that darkness peering, long I stood there wondering,
fearing,

Doubting, dreaming dreams no mortals ever dared to dream before;
But the silence was unbroken, and the stillness gave no token,
And the only word there spoken was the whispered word, 'Lenore! '
This I whispered, and an echo murmured back the word, 'Lenore! '-
Merely this, and nothing more.

But the raven, sitting lonely on the placid bust, spoke only
Back into the chamber turning, all my soul within me burning,
Soon again I heard a tapping somewhat louder than before.
'Surely, ' said I, 'surely that is something at my window lattice:
Let me see, then, what thereat is, and this mystery explore-
Let my heart be still a moment and this mystery explore; -
'Tis the wind and nothing more.'

Open here I flung the shutter, when, with many a flirt and flutter,
In there stepped a stately raven of the saintly days of yore;
Not the least obeisance made he; not a minute stopped or stayed he;
But, with mien of lord or lady, perched above my chamber door-

Perched upon a bust of Pallas just above my chamber door-
Perched, and sat, and nothing more.

Then this ebony bird beguiling my sad fancy into smiling,
By the grave and stern decorum of the countenance it wore.
'Though thy crest be shorn and shaven, thou,' I said, 'art sure no craven,
Ghastly grim and ancient raven wandering from the Nightly shore-
Tell me what thy lordly name is on the Night's Plutonian shore!'
Quoth the Raven, 'Nevermore.'

Much I marvelled this ungainly fowl to hear discourse so plainly,
Though its answer little meaning- little relevancy bore;
For we cannot help agreeing that no living human being
Ever yet was blest with seeing bird above his chamber door-
Bird or beast upon the sculptured bust above his chamber door,
With such name as 'Nevermore.'

That one word, as if his soul in that one word he did outpour.
Nothing further then he uttered- not a feather then he fluttered-
Till I scarcely more than muttered, 'other friends have flown before-

On the morrow he will leave me, as my hopes have flown before.'
Then the bird said, 'Nevermore.'

Startled at the stillness broken by reply so aptly spoken,
'Doubtless,' said I, 'what it utters is its only stock and store,

Caught from some unhappy master whom unmerciful Disaster
Followed fast and followed faster till his songs one burden bore-
Till the dirges of his Hope that melancholy burden bore
Of 'Never- nevermore'.

But the Raven still beguiling all my fancy into smiling,
Straight I wheeled a cushioned seat in front of bird, and bust and door;
Then upon the velvet sinking, I betook myself to linking
Fancy unto fancy, thinking what this ominous bird of yore-
What this grim, ungainly, ghastly, gaunt and ominous bird of yore
Meant in croaking 'Nevermore.'

This I sat engaged in guessing, but no syllable expressing
To the fowl whose fiery eyes now burned into my bosom's core;
This and more I sat divining, with my head at ease reclining

On the cushion's velvet lining that the lamplight gloated o'er,
But whose velvet violet lining with the lamplight gloating o'er,
She shall press, ah, nevermore!

Then methought the air grew denser, perfumed from an unseen censer
Swung by Seraphim whose footfalls tinkled on the tufted floor.
'Wretch,' I cried, 'thy God hath lent thee- by these angels he
hath sent thee
Respite- respite and nepenthe, from thy memories of Lenore!

Quaff, oh quaff this kind nepenthe and forget this lost Lenore! '
Quoth the Raven, 'Nevermore

'Prophet! ' said I, 'thing of evil! - prophet still, if bird or
devil! -

Whether Tempter sent, or whether tempest tossed thee here ashore,
Desolate yet all undaunted, on this desert land enchanted-
On this home by horror haunted- tell me truly, I implore-
Is there- is there balm in Gilead? - tell me- tell me, I implore! '
Quoth the Raven, 'Nevermore.'

'Prophet! ' said I, 'thing of evil- prophet still, if bird or
devil!

By that Heaven that bends above us- by that God we both adore-
Tell this soul with sorrow laden if, within the distant Aidenn,
It shall clasp a sainted maiden whom the angels name Lenore-
Clasp a rare and radiant maiden whom the angels name Lenore.'
Quoth the Raven, 'Nevermore.'

'Be that word our sign in parting, bird or fiend, ' I shrieked,
upstarting-

'Get thee back into the tempest and the Night's Plutonian shore!

Leave no black plume as a token of that lie thy soul hath spoken!
Leave my loneliness unbroken! - quit the bust above my door!
Take thy beak from out my heart, and take thy form from off my
door! '

Quoth the Raven, 'Nevermore.'

And the Raven, never flitting, still is sitting, still is sitting
On the pallid bust of Pallas just above my chamber door;
And his eyes have all the seeming of a demon's that is dreaming,
And the lamplight o'er him streaming throws his shadow on the
floor;

And my soul from out that shadow that lies floating on the floor
Shall be lifted- nevermore!

Edgar Allan Poe